

ki priča in zveni
o njem, poln hármonij
pojočih sfer:

— V začetku bil je duh
in duh postal je kruh
in vino živih src.

Kdor od vsega objet
sluša ta spev zavzet,
zanj smrti ni.

In ti, ki vstvarjajoč
še toneš v svojo noč,
pol v radost, pol v bolest —

glej: blato kreatur . . .
In kak je čist azur,
soj večnih cest!

Fran Albrecht:

V spominsko knjigo.

Kadar se ti razmaknejo obzorja
čez vse vesoljstvo, preko vseh reči
in se odprô neslutena ti morja,
postaneš tih in tujec med ljudmi.

In ko tedaj do sebe boš dozorel
in izpregledal ničnost vso, vso laž —
začutiš v duši, če peroti imaš
in če leteti znaš nad vsem kot orel.

*Prezidovno pismo - a
temen, temen
Vei Prešerina, gonat
vei Prešerina! In naj
vas bo imenoval. Si
ne vem, kako è
1/519*